generi inhærentes in his nouē defectib⁹ in-
cludanť: quib⁹ beata virgo vt viſum eſt ca-
ruit qꝛ peccatū nō habuit. idō ꝯueniēter con-
cludiť ꝙ ipā ſit illa beata mulier ſub cuius
pedibus erat luna.

LXIX ¶ De eodem ſermo. v.

SIgnū magnum
apparuit in celo. mulier amicta ſo-
le ꝛc. Dicit gre. Quotiens ſacra eloquia ta
lia verba nobis ꝓferunt in quib⁹ exterior ſi
gnificatio nō poniť eſſe vera. hoc ſpūſſanct⁹
nobis innuit vt interi⁹ ſenſum myſticū req̄
ramus. Quia verba litere dū collecta ſibi
ꝯuenire neq̄unt. aliud in ſe qd̓ querať oſtē-
dunt. acſi q̄buſdā vocib⁹ ipā verba dicant.
Dum nrām aſpicitis ſupꝑficiez deſtrui: hoc
in vobis q̄rite qd̓ ordinatū ſibiqꝫ cōgruens
apud vos int⁹ valeat inueniri. Expedito er-
go vno ſmone vtcūqꝫ nr̄e virginis gl'am re
colentes: in q̄ oñdim⁹ quō luna ſub pedib⁹
eius ꝯculcať. Nūc ſuato ordine dōm eſt per
ſolē q̄liter veſtiať. Cū igiť in verbis ꝓpoſitis
nequaqꝫ poſſit ſenſus exterior eē ver⁹: neceſ
ſe eſt vt interi⁹ ad ſenſuz myſticū recurram⁹
nō eīn mulier amicta ſole eſſe poterit: ſed ꝓ-
prietatib⁹ ſolis ſpūaliter intellectis glorioſe
hec mulier eſt veſtita. ¶ ¶ Habet autē
ſol. vij. ꝓprietates q̄bus gl'oſa hec mulier fe-
liciter ē veſtita. Primo ſol hꝫ mirā lumino
ſitatē. maximā caliditatē. ad oīa ꝯmūitatez
ꝯtinuā mobilitatē. opať in liquidis ſiccita-
tem. in ſiccis liquiditatez. in eclipſi videtur
hře anxietatē. his. vij. ꝓprietatib⁹ ſpūaliter
intellectis nr̄a dña eſt veſtita. Primo g̊ no
ſtra dña eſt veſtita ſolis illūioſitate induēs
ſe illo lūie tanqꝫ veſtimēto. de q̄ dr̓ Eſa. lx.
Surge illūiare hieruſalē: qꝛ venit lumē tu
um qd̓ eſt xp̄s dñs: qui tanqꝫ lumē in teſta
ꝑ mariā ad nos venit. Nā de ſeipō di. iohā.
viij. Ego ſum lux mūdi. ꝛ iterꝫ. Ɱ diu ī mū-
do ſum: lux ſum mūdi. hoc g̊ lumē qd̓ de⁹ eſt
cū in ei⁹ vtero nouē mēſib⁹ requieuit mētez
eius ꝛ aīam ita irradiabat: vt in corꝑe eius
verbis ꝛ oꝑib⁹ nō niſi qd̓ dñi fuerat reſplē
debat: adeo vt in oīb⁹ ei⁹ morib⁹ q̄ſi quidaz
diuinitatis radi⁹ de ea ꝓcedere videreť. pro
pter qd̓ etiā nullus vnqꝫ mal⁹ conceptus de

ea haberi poterat nec affect⁹. Nec mirum ꝙ
gl'oſam hāc reginā deo veſtitā dicere preſu-
mim⁹: cū ꝛ hoc ipā veritas dicat de his fieri
q̄s longe minoris meriti ſcim⁹ eſſe. ſic. n. di-
ciť lu. xxiiij. Uos aūt ſedete in ciuitate quo
aduſqꝫ induamini virtute ex alto: ꝛ Apoſt.
Ro. xiij. Induimini dñm ieſum xp̄m. hinc
bern. Jure maria ſole ꝑhibeť amicta q̄ pro-
fundiſſimā diuīe ſapīe vltra q̄ꝫ credi vale-
at penetrauit abyſſum: vt q̄ntū ſine ꝑſonali
vnione creature ꝯditio patitur luci illi inac
ceſſibili videať immerſa. illo nimirū igne q̄
cherubin ꝛ ſeraphin celeſtes ſpūs accēduntť
Longe aūt maria meruit nō tanqꝫ ſumma-
tim tangi ſed opiri vndiqꝫ ꝛ circūfundi ꝛ tā
q̄ꝫ ipō igne ꝯcludi. cādidiſſim⁹ ſane ſed nō
calidiſſimus ei⁹ amict⁹ cui⁹ oīa tā irradiata
noſcunť: vt nihil in ea: nō dico tenebroſum
ſed nec ſubobſcurū ſaltē ꝛ min⁹ luciduz: ſed
ne tepidū quidē aliquid ꝛ nō feruētiſſimuz
licet ſuſpicari. Nā in te manet de⁹ beata vir
go ꝛ tu in eo ꝛ veſtis eū ꝛ veſtiris ab eo. ve-
ſtis eū carnis ſubſtātia: ꝛ veſtit ille te ſue ma
ieſtatis gl'a. veſtis nube ſolē: ꝛ ſole ipā veſti
ris. Et ſic pꝫ quō beata virgo ꝓprietate ſol'
ꝛ lune ſit veſtita: adeo vt diuīo lumīe tā effi
caciter irradiata ꝑ diuinā ſapīam oīm que
ſub ſole poſſidebat. ¶ ¶ Scda ꝓprietas
ſolis eſt caliditas: q̄ tam magna eſt vt etiaz
caleſcere faciat totū mundū. Per quā ꝓprie
tem ei⁹ maxima deſignať caritas: ꝑ quā ipā
calet ꝛ feruet ad oēm hoīem in hoc mūdo. ex
cui⁹ caritatis feruore ipā clamat Eccl. xxiiij
Trāſite ad me oēs q̄ ꝯcupiſcitis me: ꝛ a ge-
nerationibus meis adimplemini. de cui⁹ ca-
ritate di. hiero. Queſo ſi q̄ ſunt in vobis vi-
ſcera pietatis ꝯſiderate. q̄ cruciabať amore
q̄ ve deſiderio eſtuabat virgo ſancta. duz re
uoluerat anīo quicq̄d audierat: viderat ꝛ co
gnouerat. puto quicquid cordis eſt: quicq̄d
mētis. quicquid virtutis hūane ſi totū ad-
hibeas nō ſufficis cogitare q̄nto indeſinen-
ter cremabať ardore pij amoris: qꝛ ardens
deſideriorū affectib⁹ erat tanto validius q̄n
to diuinis illuſtrabať intus viſitationibus.
quā totaz incanduerat diuinus amor et ar-
dor ꝯtinuus ꝛ ebrietas ꝓfuſi amoris. Eui-
dentiſſima aūt declaratio ꝙ ad deū ꝛ proxi-

mum maximā habuerit caritateꝫ in hoc po/
tiſſimū demonſtrat̄: ꝙ in paſſione filij eius
in corde ſuo duo mirabilia ↄfluxerūt·ſ·ma
ximus doloꝛ ⁊ maximū gaudiū. Maximus
aūt eiꝰ doloꝛ effluxit de maxīa quā ad deum
habuit caritatē·q̄nto eṁ aliquid vehementi
us diligimꝰ: tanto eiꝰ dolori ꝓfundius ↄpa
timur: ⁊ qꝛ ipſa deuꝫ ſumme diligebat·ḡ de
eius paſſiōe ſūme dolebat. Sūmū aūt gau
diū qđ in paſſione filij coꝛ eiꝰ afficiebat de
ſumma caritate fluxit q̄ humanū genꝰ dili/
gebat. q̄nto eṁ aliquid ſincerius ⁊ veriꝰ di/
ligimus: tāto eius ꝓfectui abūdantius con
gaudemꝰ·cognouit·n·hūanū genus ꝑ paſſi
onē filij redimendū: ⁊ iō de eius paſſiōe tan
tum gaudebat q̄ntū hūanū genꝰ diligebat
⁊ qꝛ ſummū gaudium dicit̄ habuiſſe·ex hoc
neceſſario ↄcludit̄ eā humanū genus ſum/
me dilexiſſe. Quia ſi magnꝰ eſt effectꝰ ma/
gna eſt cauſa·ſi maioꝛ maioꝛ. ſi maxīa maxi
ma. Pinceius p̄cones deuoti eiꝰ caritatem
ſic notificant ⁊ deſcribūt: ꝙ q̄ntū ad habitū
maioꝛē caritatē habuerit oībus anglis·licꝫ
illi q̄ntū ad actum habuerint amplioꝛē. Ex
his ⁊ ſilibus rōibus euidēter ↄcludit̄ ꝙ ſic
ſol inter oīa coꝛꝑalia maximū habet caloꝛeꝫ
ſic beata virgo inter puras creaturas maxi/
mū habuit amoꝛē. y ¶ Tertia ſolis pro
prietas hec eſt: qꝛ ad oīa q̄ ſunt hꝫ ↄmunita
tem: pulcris ⁊ fedis·mūdis ⁊ immūdis ſe
cōmunicās abūdanter·ſic·n·dicit̄ math·v·
Deus ſolē ſuum oꝛiri facit ſuꝑ bonos ⁊ ma
los·ſic beata virgo hac ꝓꝓrietate ſolis eſt ve
ſtita·vt ſplendoꝛē gratie ſue oībus cōmuni
cet·mūdis ⁊ immūdis·iuſtis ⁊ iniuſtis·ſctīs
⁊ peccatoꝛibꝫ qui eā inuocāt ex affectu·hinc
bern. Maria ſinū aperit vniuerſis vt de ple
nitudine eiꝰ oēs accipiant. captiuus redem
ptionē. eger curationē. triſtis cōſolationem
peccatoꝛ veniā·iuſtus grām. anglis leticiam
filius carnis ſubſtātiā· deniq̄ꝫ tota trinitas
gloꝛiā. vñ ſtans in publico nullū excipiens
nullū contēnens·nulli ſe denegans clamat
ad oēs. Tranſite ad me oēs qui cōcupiſcitis
me ⁊c̄·hinc bern. Maria velut aliū ſolē ſibi
induit: qꝛ queēadmodū ille ſuꝑ bonos ⁊ ma
los indifferēter oꝛit̄. Sic ipſa nō diſcutit me
rita: ſed oībus ſeſe exoꝛabilē oībus clemen/
tiſſimā p̄ebet·oīm deniq̄ꝫ necitatibꝫ āpliſſi
mo quodā miſeret̄ affectu. Quarta ſolis ꝓ
prietas ↄſiſtit in motus ↄtinuitate·ſemper
eṁ ſine ceſſatiōe ſine intermiſſiōe ab oꝛtu ſo
lis vſq̄ꝫ ad occaſum ꝑagens curſuꝫ ſuū die
bus ⁊ noctibꝫ ſol mouet̄·ſic beata virgo cōti
nue mouebat̄ ſingulis diebꝫ ꝑagens curſū
ſuū·tantū faciens in virtutū ⁊ meritoꝝ exer
citio q̄ntum pura debuerit facere creatura.
Tante·n·virtutis·tante diſcipline·tante cō
poſitiōis moꝝū erat oīs eius cōuerſatio: vt
in ſingulis momētis: nō mediocria ſed ſuꝑ
ma merita cōpoꝛtaret. vñ cū inter ſctōs alij
vitā actiuā vt martha·alij contēplatiuaꝫ vt
magdalena· alij vtrāq̄ꝫ licet diuerſis reſpe/
ctibus habuiſſe legant̄ (ſicut aplī: teſtante
aplō Coꝛin·ij·vbi di· Siue·n·mēte excedi/
mus deo ſiue ſobꝛij ſimꝰ nobis) Maria au
tem vtrāq̄ꝫ vitaꝫ ſimul credit̄ habuiſſe. In
eo eṁ ꝙ filiū lactabat: manibꝫ ↄtrectabat:
in ſinu poꝛtabat actiue vite foꝛas officiū per
agebat. ſed intus in mēte deitatē ↄtēplaba/
tur ⁊ ſuꝑma deuotiōe venerabat̄. vñ cū mo/
rem gerēs cū hoībus eiſ ↄmūicando adhuc
in tali ocio poſita deū intus ſūma deuotiōe
contēplabat̄·cū vero doꝛmiebat comedebat
vel quippiā aliud ꝓ coꝛꝑis neceſſitate age/
bat·hoc ipſm fecit cū tanta virtutis modera/
tione: moꝝ cōpoſitiōe: vt in ſingulis ſuꝑma
merita mereret̄·⁊ iō in hac ꝓꝓrietate ſolis·i·
motꝰ ↄtinuitate veſtita ē vgo ſancta: vt ſic
ſol cōtinue eſt in motu: ſic ei nunq̄ꝫ momen
tū tꝑis trāſijt ſine fructu. ¶ Quinta ⁊
ſexta ſolis ꝓꝓrietas eſt ignobilia liquida cō
ſtringere: ⁊ dura nobilia facit liq̄ſcere. Pri/
mū ptꝫ in luto: qđ cū liquiduꝫ ſit ⁊ ignobi/
le ꝑ ſolis ardoꝛē ↄſtringit̄ ⁊ dureſcit ſcđum
pꝫ in cera q̄ cū dura ſit ⁊ nobil' in materia:
ex ſolis ardoꝛe diſſoluit̄ ⁊ liqueſcit: ſic bea/
ta vgo magnos pctōꝛes (liq̄dos qꝛ ad q̄q̄ꝫ
illicita defluūt ⁊ ignobiles: qꝛ cōꝑati iumē/
tis inſipientibꝫ ſimiles facti ſunt illis· de q̄/
bus alibi dicit̄· ſimilis eſt luto vita eoꝝ) ar/
doꝛe ſue caritatis a ſua fluxibilitate cōſtrin/
git: ⁊ ecōuerſo dura ⁊ nobilia: vt quiq̄ꝫ de/
uoti ⁊ ſancti qui ex ſubtracta grata interduꝫ
indurant̄ eius interceſſione effluūt in grās
⁊ liqueſcunt: ⁊ ſic hac ſolis ꝓꝓrietate gloꝛio/

ſa virgo ſimiliter eſt veſtita. hĩc bern. ſingu
lis tu pro ſingulis neceſſitatibus ſubuenis
mater dei: ⁊ ꝓ diuerſitate morboꝝ diuerſas
largitris medicinas: dans alijs vt dureſcãt
alijs vt liqueſcant. ⁊ ſic dulcedo tua virtutẽ
mellis induens. duros facit liquidos ⁊ liq̃
dos duros. Septima ſolis ꝓprietas in eo
conſiſtit ꝙ in eclipſi q̃ndam videtᷣ hr̃e anxie
tatem. ſic beata virgo ĩ hac vita poſita videtᷣ
q̃ſdam anxietates ꝑtuliſſe q̃s nullus hõ ꝑ/
tulit ſup terrã. A ¶ Pertulit aũt quĩcꝫ
anxietates ſiue dolores ꝓ ſuo filio in hac vi/
ta grauiores oĩbus paſſionibꝫ q̃s ſancti in
ſuis corpibꝫ ꝑtulerũt. q̃nto. n. aĩa nobilior
eſt corpe: tanto affectiões ſiue paſſiões aĩe
paſſionibꝫ corpis ſunt maiores. Primus ẽ
dolor qui beate virginis aĩam pertrãſiuit ex
ꝓphetia ſymeonis ei accidit. qui cũ lu. ij. di/
ceret. Tuã ipſius aĩam ꝑtranſibit gladiꝰ. in
primo auditu cognouit eſſe gladiũ doloris:
eo ꝙ nullus gladius materialiter põt vſqꝫ
ad aĩam ꝑtranſire. Ex cuiꝰ doloris magni/
tudine cognouit ⁊ illud ꝙ ex nulla alia cau
ſa tãtus dolor niſi a filio ꝓueniret. ⁊ ideo ad
ꝓphetiam expauit ſtupore vehemẽti ⁊ vltra
q̃ꝫ credi poſſit: ſciens tantũ dolorẽ non niſi a
filio ꝓuenire. Scd̃s dolor eius aĩam crucia
bat cũ ſe filiũ timuit ꝑdidiſſe. de q̃ dicitᷣ Lu.
ij. Cũ eſſet ieſus ãnoꝝ. xij. vſqꝫ. fili quid feci
ſti nobis ⁊c. narra hyſtoriã: in q̃ facto ꝑter/
rita eſt ſup̃ modũ: q: timuit forſitan ꝙ ſyme
onis ꝓphetia deberet adimpleri. Tertio do/
lor accidit virgini glõſe: cũ nunciabatᷣ ei ꝙ
captus eſſet ieſus a iudeis. q̃d verbũ auditũ
cũ tanta doloris amaritudine cecidit ad cor
eius: vt nulla lingua ſmõe hoc valeat expli
care. Eſtimet qui poſſit q̃ dolore cor eius fu
erit ſauciatũ. q̃ amaritudine vulneratũ. au/
diens hoc de vnico ſuo: cũ ⁊ alie matres ta/
lia verba de ſuis filijs audientes grauiter ꝑ/
turbentᷣ. Quartus dolor animã virginis tã
q̃ꝫ gladius pertrãſiuit: cũ apoſtolis oĩbꝫ fu/
gientibus: ſola ſolũ oculis carnalibꝫ vide/
ret pendentẽ in cruce. talis intuitus miſera
bilis ⁊ aſpectus intolerabilis: animã eius
nõ immerito ꝑtranſiuit: nec ſolũ ex intuitu
ſed etiam ex auditu dolor animã eius ꝑtur/
babat: cũ audiret hincinde blaſphemantes

⁊ filium ſubſannantes atqꝫ dicẽtes. Vach
qui deſtruis templum: ⁊ ſi filius dei eſt de/
ſcendat de cruce. amplius autem cũ vrgen/
te dolore ⁊ mortis articulo imminẽte audi/
ret filiũ cuꝫ clamore valido ⁊ lacrimis expi/
rantem. de quo hebre. v. Jeſus chriſtus qui
in diebꝫ carnis ſue: preces ſupplciationeſqꝫ
ad eum qui poſſit illum a morte ſaluũ face/
re cũ clamore valido ⁊ lacrimis offerens: ex
auditus eſt ꝓ ſua reuerentia. O ſi quid ad/
huc quicq̃ꝫ ſenſibilitatis ⁊ viriũ in virgine
remanebat: hoc totum immerſerat amaritu
do ad illam miſerabilẽ vocem qua filius lo/
quẽs de cruce. valefecit ei: dãs ſibi iohãnẽ
ꝓ filio cum dicebat. mulier ecce filius tuus
B ¶ Unde ſuper illo verbo. Tuam ipſius
animã pertranſibit gladius. dicit bern. Tu/
am pertranſiuit animã vis doloris vt nõ im/
merito te plus q̃ꝫ martirem predicemꝰ. in q̃
nimirum corpore ſenſum paſſiõis exceſſerit
compaſſionis affectus. An nõ plus q̃ꝫ gla/
dius ſermo ille: reuera pertranſiens animã
tuam ⁊ pertingens vſqꝫ ad diuiſionem ani/
me ⁊ ſpiritus. Mulier ecce filiuꝫ tuus. O
qualis commutatio iohan. tibi pro ieſu tra/
ditur. ſeruus pro domino. diſcipulus ꝓ ma
giſtro. filius zebedei pro filio dei. homo pu
rus pro deo vero. Quomõ non tuam affe/
ctuoſiſſimã animam pertranſiuit hec audi/
tio: quando ⁊ noſtra licet ſaxea: licet ferrea:
pectora ſola recordatio ſcindit. Nõ miremi/
ni ꝙ maria martir dicatur fuiſſe ⁊ plus q̃ꝫ
martir: quia vis doloris in martiribus am
plius non potuit niſi vt morerentur: cũ am
plius doloreꝫ ferre non poſſent: nec tunc do/
lor habuit quod adderet amplius. maria
vero quod patiebatur in anima ꝑtulit: que
mori nõ potuit: ideo vis doloris in ea acerbi
us ſeuiebat. Quintus dolor ⁊ vltimus qui
glõſe vgĩs animã pertranſiuit iuxta ꝓpheti
am ſymeonis fuit cum videret filium depo/
ſitum de cruce qui vitam dat omnibus co/
ram ſe mortuum: cruentatum. morte palli/
dum. plagis liuidum. vulneratum. dilace/
ratum: et per omnes partes corporis miſe/
rabiliter ⁊ lamentabiliter contrectatum. vt
in ea eſſet completa ꝓphetia Eſa. A planta
pedis vſqꝫ ad verticem nõ eſt in eo ſanitas.

Quid mētis credimꝰ bt̄e virginē: cū vide-
ret ſpecioſū fōr̄ p̄ filijs hoīm: tā crudeliter oc
ciſū. vt ſm̄ ꝓphetā nō eſſet in eo neqꝫ ſpecieſ
neqꝫ decor. Hi ſunt quīqꝫ dolores quibus
eclipticauit ſol ille glo̾ſus beata virgo. q̄buſ
omniū ſctōꝝ paſſiōes q̄s in ſuis corpibus
pertulerūt nō potuerūt adeq̄ri. qui dolores (
vt pie credit̄) ita ſunt priuilegiati vt q̄cūqꝫ
hoīes: quibuſcūqꝫ anxietatibꝫ ⁊ doloribꝫ op
preſſi fuerint: ſi btām virginē deuote pulſa-
uerint: ⁊ de eiſdez doloribꝫ eā cōmonitā ha-
buerint: exaudiant̄ ⁊ eripiant̄ a q̄cunqꝫ tri-
bulatione clamauerint. Dicamus ḡ clamā-
tes in celū. Uirgo ſancta ſubueni nobis mi
ſeris: ⁊ ꝓpter dolores tuos nos eripe a dolo-
ribꝫ pn̄tibꝫ ⁊ protege ab eternis ⁊c̄.

LXX. ¶ De eodem ſmo vi-

Signū magnum

apparuit ī celo ⁊c̄. Dicit bern. De
gloria virginis glo̾ſe nec ſil'e deuotio patit̄:
nec tn̄ aliud dignū ſterilis ꝯcipe cogitatio:
aut inaudita pōt locutio pcurrere. Expedi-
tis ḡ in ſuperioribꝫ ſmonibꝫ ducbꝫ mēbris
ꝓpoſiti thematis. ſ. de lune ſuppeditatōe ⁊ ſo
lis induitiōe. nūc ſuato ordine dcōm eſt de
ſtellaꝝ coronatiōe. ¶ De q̄bus ſtelliſ
hoc eſt neceſſario p̄mittendū: ꝙ .xij. p̄rogati
uas ſignāt quibꝫ glo̾ſa virgo eſt p̄ creaturis
oībus coronata. Dicit̄ em̄ priuilegiū q̄i pri-
uata lectio vel priuata lex. ⁊ iō p hās .xij. ſtel
laſ .xij. priuilegia. i. priuate glorie ſignificant̄
q̄ priuata lege ⁊ ſingl'ari gloria virgini ſunt
donata. De quibꝫ bern. Dignū plane ſtel-
lis coronare caput qd̄ ⁊ ipīs clariꝰ micās or
nat eas potiꝰ q̄ꝫ ornet̄ ab eis. quid mihi co-
ronent ſydera q̄m ſol veſtit? Per has ḡ .xij.
ſtellas ſubſcripta .xij. priuilegia deſignātur
Primo ꝙ figuris eſt p̄ſignata. in vtero ma
terno ſanctificata. ab anglo ſalutata. virtu-
te altiſſimi obūbrata. diuīo ꝯceptu fecunda
ta. in ꝯceptu nō grauata. dolore parturienti
um nō ſauciata. in partu inuiolata. virgo ⁊
mater dei dedicata. oībus gratijs dotata. oī
bus virtutibꝫ adornata. in celo ſup oēs ex-
altata. Prima ḡ ſtella ſiue priuilegiū beate
virginis eſt: ꝙ ab initio mūdi ml'tis ſignis
⁊ ꝓdigijs eſt figurata. Nā per vellus gedeo

nis: templū ſalomōis. portā ezech. rubum
moyſi. virgā aaron. arcā federis. tabulas le
gis: ⁊ adhuc p alia infinita ſigna et ꝓdigia
eſt premōſtrata. hinc bern. Qd̄ deꝰ pt̄ ocul-
te in corde ſuo p predeſtinatiōem an̄ tp̄a de
virgine tenuit: hoc moyſi in rubo ⁊ igne. aa
ron in virga ⁊ flore. gedeoni ī vellere ⁊ rore.
ezechieli in porta clauſa: in tp̄e eſt monſtra
tū. Hinc ex pſona eius dicit̄ ꝓuer. viij. Ab
eterno ordinata ſum ⁊ ex antiq̄s: anteq̄ꝫ ter
ra fieret. ¶ Scdm̄ priuilegiuz eſt ꝙ
in vtero mr̄no ſanctificata ē anteq̄ꝫ nata: q̄
ſanctificatio ꝯtulit ei triplicē grām. ſ. origia
lis peccati expiatōem. gr̄e infuſionē ⁊ totam
fomitis reſtrictiōem vt nō poſſet eā trahere
in peccatū ſed potēs erat nō peccare. quod in
alijs ſanctificatis in vtero nō eſt factū. q̄ ſal
tem venial'ter peccauerūt. Un̄ iere. in vtero
ſanctificatꝰ in peccādo ſe alijs ꝯnūerat cum
dicebat. Ue nobis q2 peccauimꝰ. ſil'r ⁊ ioh.
bap. cognouit ſe peccaſſe cuz faſſus eſt ſe ba-
ptiſmate indigere di. mat. i. ieſu xp̄o Ego de
beo a te baptiſari ⁊ tu venis ad me. Licz igi
tur alij ſint in vtero ſanctificati nō tn̄ ad tā-
tam fomitis reſtrictōem vt poſſent nō pecca
re ⁊ peccata oniō vitare qd̄ ſoli virgini ē do-
natū. ⁊ iō ei ꝓ priuilegio deputatū. Sed fo-
mes adhuc in ea māſit ſm̄ eēntiam. licet per
ſubſequētes ſanctificatōes totaliter ſit ſub-
latus. De hac ſctificatiōe poteſt ſumi illud
Eſaie. vi. Semen ſanctum erit illud quod
ſteterit in ea. ſ. mr̄e eius Et ſciendꝰ ꝙ am-
pliorē ſanctificatiōem accepit beata virgo in
vtero mr̄is: q̄ꝫ renati in fonte baptiſmatis
hoc excepto: ꝙ illa ſanctificatio ſicut renatiſ
n̄ aperuit regnū dei. hinc bern. Regina vgo
verū honoꝝ titulis cumulata: q̄ ꝓculdubio
ſancta fuit anteq̄ꝫ nata. Nā ⁊ ampliorez ſan-
ctificationez accepit q̄ꝫ alij in vtero ſanctifi-
cati. ſtatim ſubiūgit di. Ego puto ꝙ copioſi
or ſanctificatōis bn̄dictio q̄m in alijs ſan-
ctis in vtero ſctificatis in eā deſcēderit: que
non ſolū ipīus ortus ſanctificationez: ſed ⁊
vitā eiꝰ ab oī pctō deīceps immunē faceret.
qd̄ nl'li alteri ī natis ml'ieꝝ credit̄ eē datū.
¶ Tertiū priuilegiū tāq̄ꝫ tertiā ſtellā ac-
cepit btā vgo ī āgl'i ſalutatiōe. cꝰ tn̄ priuile-
gij ſingularis p̄rogatiua nō tā ꝯſiſtit in an-